

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 19 maj 2021
(OR. en)

8822/1/21
REV 1

Interinstitutionellt ärende:
2021/0119(NLE)

JAI 551
FRONT 182
VISA 98
SAN 296
TRANS 295
IPCR 61
COVID-19 204
COMIX 264

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Rådet

Ärende: Rådets rekommendation om ändring av rådets rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner

För delegationerna bifogas den ovannämnda rekommendationen.

RÅDETS REKOMMENDATION**om ändring av rådets rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och e och artikel 292 första och andra meningen,

av följande skäl:

- (1) Den 30 juni 2020 antog rådet rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner¹.
- (2) Den 2 februari 2021 ändrade rådet rekommendation (EU) 2020/912 om tillfälliga restriktioner för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt upphävande av sådana restriktioner² för att uppdatera de kriterier som används för att bedöma om icke nödvändiga resor från tredjeländer är säkra och bör tillåtas.
- (3) Genom samma ändring infördes mekanismer för att begränsa spridningen av oroande varianter av viruset sars-cov-2 i EU+-området³.
- (4) Sedan dess har massvaccinationskampanjer mot viruset SARS-COV-2 genomförts i EU+-området samt i många andra regioner och tredjeländer.

¹ Rådets rekommendation (EU) 2020/912 av den 30 juni 2020 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner (EUT L 208, 1.7.2020, s. 1).

² Rådets rekommendation (EU) 2021/132 av den 2 februari 2021 om ändring av rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner (EUT L 41, 4.2.2021, s. 1).

³ ”EU+-området” omfattar alla Schengenmedlemsstater (inklusive Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien) samt de fyra Schengenassocierade länderna. Den omfattar även Irland om Irland så beslutar.

- (5) Den 17 mars 2021 föreslog kommissionen två förordningar⁴ för att utforma digitala gröna intyg i syfte att underlätta fri rörlighet inom EU under covid-19-pandemin. Inom EU blir det digitala gröna intyget ett bevis på att en person är vaccinerad mot covid-19, har fått ett negativt testresultat eller har tillfrisknat från covid-19. Medlemsstaterna förblir ansvariga för att besluta om vilka folkhälsorestriktioner som kan hävas för resenärer, men bör tillämpa sådana undantag utan diskrimination på resenärer med ett digitalt grönt intyg.
- (6) Det kommer allt fler vetenskapliga råd och empiriska belägg för vaccineringens effekter som konsekvent visar att vaccination bidrar till att smittkedjan bryts.
- (7) Dessa uppgifter tyder på att personer som kan visa att de har fått den sista rekommenderade dosen av ett covid-19-vaccin som godkänts i EU i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004⁵ på ett säkert sätt kan undantas från reserestriktionerna och att sådana undantag också kan motiveras i den mån en person har vaccinerats med ett covid-19-vaccin som har genomgått WHO:s godkännandeprocess för användning i nödsituationer.
- (8) Barn som på grund av sin ålder är uteslutna från covid-19-vaccination bör kunna resa med sina vaccinerade föräldrar, under förutsättning att de har fått negativt svar på ett PCR-test som tagits tidigast 72 timmar innan de passerar gränsen till EU+-området. I dessa fall kan medlemsstaterna kräva ytterligare tester efter ankomsten.
- (9) Det finns dock fortfarande få eller inga studier som visar om oroande varianter har förmågan att undgå det immunsvaret som de olika covid-19-vaccinerna ger. Enligt försiktighetsprincipen bör därför en ”nödbromsmekanism” inrättas för att medlemsstaterna på ett samordnat sätt ska kunna vidta brådskande och tidsbegränsade åtgärder för att snabbt reagera på uppkomsten av en variant i ett visst tredjeland som har varit föremål för särskild granskning, och i synnerhet om Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) har pekat ut den som en variant av särskilt intresse. Tack vare nödbromsen bör det bli möjligt att vidta lämpliga åtgärder, inbegripet inresebegränsningar, för att förhindra införsel och spridning i EU+-området. Sådana åtgärder bör bli föremål för snabb samordning i rådet för att möjliggöra en gemensam strategi.

⁴ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination, testning och tillfrisknande för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (digitalt grönt intyg), COM(2021) 130 final, och förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination, testning och tillfrisknande till tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller uppehåller sig på medlemsstaternas territorium under covid-19-pandemin (digitalt grönt intyg), COM(2021) 140 final.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av unionsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

- (10) Framstegen med att vaccinera befolkningen i ett tredjeland mot viruset bör beaktas vid bedömningen av den epidemiologiska situationen i det landet.
- (11) När förordningarna om det digitala gröna intyget har antagits kommer de, genom en genomförandeakt från kommissionen, att utgöra grundvalen för att behandla vaccinationsintyg från tredjeländer på likvärdigt sätt som digitala gröna intyg, eller för att utfärda sådana intyg till personer som har vaccinerats i tredjeländer. För att säkerställa en samordnad strategi i medlemsstaterna och för att underlätta framtida resor för resenärer från tredjeländer inom EU+-området bör åtgärder vidtas för att underlätta tillämpningen av dessa bestämmelser. I detta syfte skulle medlemsstaterna kunna överväga att inrätta en portal, där personer som är bosatta utanför EU+-området skulle kunna ansöka om att få sina vaccinationsintyg som utfärdats av ett tredjeland erkända som tillförlitliga vaccinationsbevis och/eller att ett digitalt grönt intyg utfärdas.
- (12) Om medlemsstaterna godtar vaccinationsbevis i syfte att frångå restriktioner som införts i enlighet med unionsrätten för att begränsa spridningen av covid-19, såsom krav på karantän/självisolering eller testning för infektion med sars-CoV-2, bör det i princip göras undantag från dessa krav för resenärer som är bosatta i ett tredjeland och som senast 14 dagar innan de reser in i EU+-området har fått den sista rekommenderade dosen av ett covid-19-vaccin som är godkänt i EU enligt förordning (EG) nr 726/2004. Medlemsstaterna kan också besluta att frångå restriktioner för resenärer som vaccinerats med något annat covid-19-vaccin som har genomgått WHO:s godkännandeprocess för användning i nödsituationer. Ingen av dessa bör dock gälla om en medlemsstat har använt nödbromsen. Innan förordningarna om digitala gröna intyg har antagits och börjat tillämpas, och fram till dess att kommissionen har antagit en genomförandeakt om att behandla vaccinationsintyg från tredjeländer på likvärdigt sätt som digitala gröna intyg, bör medlemsstaterna kunna godta tredjelandsintyg som innehåller åtminstone en minimiuppsättning uppgifter på grundval av nationell lagstiftning, med beaktande av möjligheten att kontrollera intygets äkthet, giltighet och integritet samt huruvida det innehåller alla relevanta uppgifter.
- (13) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna rekommendation, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna rekommendation är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna rekommendation, besluta huruvida landet ska genomföra den.
- (14) Denna rekommendation utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁶. Irland deltar därför inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

⁶ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (15) När det gäller Island och Norge utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG⁷.
- (16) När det gäller Schweiz utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG⁸ jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁹.
- (17) När det gäller Liechtenstein utgör denna rekommendation, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG¹⁰ jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU¹¹.
- (18) Den rättsliga statusen för denna rekommendation, som det erinras om i skälen 13–17, påverkar inte det faktum att för att Schengenområdet ska fungera korrekt måste alla medlemsstater besluta om att på ett enhetligt sätt avskaffa restriktionerna för icke samordnade resor till EU.

⁷ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁸ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁹ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹⁰ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹¹ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Rådets rekommendation (EU) 2020/912 ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 2 första stycket ska femte strecksatsen ersättas med följande:

” – Typ av virus vars förekomst har påvisats i ett land, i synnerhet om oroande varianter av viruset har påträffats. Varianter av särskilt intresse och oroande varianter bedöms av Europeiskt centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) på grundval av viktiga egenskaper hos viruset såsom smittsamhet, allvarlighetsgrad och förmåga att undkomma immunsvaret.”.

2. I femte stycket i punkt 2 i ska siffran ”25” ersättas med ”75”.

I punkt 2 ska tredje stycket ska ersättas med följande:

”Uppgifter om *testfrekvens, andel som testar positivt för covid-19 och oroande varianter och varianter av särskilt intresse* bör tillhandahållas av Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) på grundval av information som gjorts tillgänglig för ECDC. Sådana uppgifter skulle kunna kompletteras med information från EU-delegationerna, WHO och andra centrum för kontroll av sjukdomar när sådan finns tillgänglig, även på grundval av den checklista som bifogas meddelandet av den 11 juni 2020.”.

I punkt 2 ska följande nya stycke läggas till som fjärde stycket:

”Utöver den information som avses i punkt 2 första stycket bör ECDC offentliggöra och regelbundet uppdatera en karta som visar situationen vad gäller oroande varianter och varianter av särskilt intresse i tredjeländer.”.

3. Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande mening ska läggas till efter första stycket:

”Nödvändiga resor bör dessutom vara tillåtna för de särskilda kategorier av resenärer som har en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov som anges i bilaga II.”

- b) Tidigare punkt 3 ska utgå.

4. Följande nya punkt 6a ska införas efter punkt 6:

”6a Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 a och b, där det anges att medlemsstaterna godtar vaccinationsbevis i syfte att frångå reserestriktioner som införts för att begränsa spridningen av covid-19, bör medlemsstaterna i princip häva de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU för resenärer från tredjeländer som har fått den sista rekommenderade dosen av något av de covid-19-vacciner som har godkänts i EU i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004 senast 14 dagar innan de reser in i EU+-området.

Medlemsstaterna skulle också kunna häva de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU för sådana resenärer som har fått den sista rekommenderade dosen av något av de covid-19-vacciner som har genomgått WHO:s godkännandeprocess för användning i nödsituationer senast 14 dagar innan de reser in i EU+-området.

I detta syfte bör resenärer som vill företa icke nödvändiga resor till en medlemsstat inneha ett giltigt bevis på fullständig covid-19-vaccination. Medlemsstaternas skulle kunna godta vaccinationsintyg från tredjeländer innehållande åtminstone en minimiuppsättning uppgifter, såsom personens identitet, typ av vaccin och när det administrerades, i enlighet med nationell lagstiftning, med beaktande av behovet att kunna kontrollera intygets äkthet, giltighet och integritet samt huruvida det innehåller alla relevanta uppgifter.

Om medlemsstaterna beslutar att häva restriktionerna för resenärer som innehar ett giltigt bevis på fullständig covid-19-vaccination bör de i varje enskilt fall ta hänsyn till den reciprocitet som beviljas EU+-området.”.

5. I punkt 7 ska orden ”utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6a” införas mellan orden ”bör” och ”kräva” i första meningen.

Följande nya stycken ska införas som ny punkt 7a efter punkt 7 tredje stycket:

”Om den epidemiologiska situationen i ett tredjeland eller en region snabbt förvärras och, särskilt om en oroande variant eller en variant av särskilt intresse har upptäckts, bör medlemsstaterna i undantagsfall och brådskande införa en tillfällig begränsning av alla resor till EU för tredjelandsmedborgare som är bosatta i det tredjelandet. Denna reserestriktion bör inte gälla personer som avses i punkt 6 a och b och resenärer som förtecknas i punkterna i och iv–ix i bilaga II. Dessa resenärer bör ändå bli föremål för lämplig och regelbunden testning, även före avresan i enlighet med punkt 7, samt underkastas självisolering eller karantän, även om de har fått den sista rekommenderade dosen av de covid-19-vacciner som är godkända i EU enligt förordning (EG) nr 726/2004 eller av något av de covid-19-vacciner som har genomgått WHO:s godkännandeprocess för användning i nödsituationer senast 14 dagar innan de reser in i EU+-området.

När en medlemsstat tillämpar sådana restriktioner, bör de medlemsstater som sammanträder inom rådets strukturer i nära samarbete med kommissionen brådskande se över situationen på ett koordinerat sätt. Sådana restriktioner bör ses över minst varannan vecka, med beaktande av hur den epidemiologiska situationen utvecklas.”

De fjärde och femte styckena i punkt 7 ska införas efter punkt 7a, och blir de första och andra styckena i en ny punkt 7b.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande